

Autoriserede anmeldere efter tinglysningslovens kapitel 7 b behøver ikke nødvendigvis at være storkunder. De vil dog ofte være det, idet de fleste formentlig vil være systembrugere, der, som nævnt i de almindelige bemærkninger punkt 2.1.1, kun kan betale afgift efter storkundeordningen.

Til nr. 24

Ændringen skyldes, at SKATs afgiftsprøve fremover vil blive en initiativopgave.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i tinglysningsafgiftslovens § 19, stk. 1, 1. pkt., at hvis afgiftsbeløbet efter registreringsmyndighedens skøn ikke er beregnet korrekt, skal registreringsmyndigheden sende spørgsmålet om afgiftens beregning og betaling til SKAT til afgørelse, når registreringsekspektionen er afsluttet. Det kan være i de situationer, hvor et dokument ikke tinglyses maskinelt, men udtages til manuel behandling. Dette ændres ikke ved forslaget.

Det forventes, at hvis der er uoverensstemmelse mellem den beregnede afgift ifølge e-TL og den indbetalte/angivne afgift, udtages anmeldelsen til manuel behandling og fremsendes efterfølgende til SKAT til afgiftsprøve. Der sendes en meddelelse til anmelderen om, at afgiftsspørgsmålet er videresendt til SKAT. Systembrugere, dvs. storkunder, har dog mulighed for at ændre den angivne afgift inden for en nærmere frist. Såfremt angivelsen efter fristens udløb er uændret, videresendes afgiftsspørgsmålet til SKAT. Der sendes en meddelelse fra e-TL herom til systembrugeren. Denne sag vil ligeledes blive behandlet efter den gældende bestemmelse i tinglysningsafgiftslovens § 19.

Den forslåede § 19 a vil finde anvendelse i de tilfælde, hvor dokumentet tinglyses maskinelt, og hvor der ikke er uoverensstemmelse mellem den beregnede afgift ifølge e-TL og den indbetalte/angivne afgift. I disse tilfælde vil anmelderens oplysninger om afgiftsberegningen som regel blive lagt til grund, uden at Tinglysningsretten nødvendigvis har modtaget dokumentation for disse. Herved opstår der et behov for, at SKAT kan foretage stikprøvekontrol af afgiftsberegningen. Det forventes, at der i e-TL vil være kriterier for udtagelse af sager, f.eks. hvor der i modsætning til i dag typisk ikke vil være anden dokumentation for afgiftens beregning end anmelderens oplysninger. Det kan f.eks. være i de sager, hvor anmelderen skal afgive en erklæring, der ligger til grund for afgiftsberegningen, jf. fx forslaget til § 1, nr. 8, 14, 16 og 18. På baggrund heraf vil e-TL, dvs. registreringsmyndigheden, elektronisk sende udtrækslister med sager til SKAT. Ud fra disse lister vil SKAT udtage et antal sager til stikprøvekontrol af afgiftsberegningen.

Anmelderne af de dokumenter, der kommer til at fremgå af udtrækslisterne, vil ikke få besked om, at oplysningerne om afgiften er sendt til SKAT. Det er kun anmelderne i de sager, der faktisk udtages til stikprøvekontrol, der vil få besked herom. Efter SKATs sagsbehandling vil der blive sendt en afgørelse til disse anmeldere med resultatet af stikprøvekontrollen.

Det foreslås, at hvis kontrollen viser, at afgiften ikke er beregnet korrekt, afkræver SKAT den afgiftspligtige et eventuelt skyldigt beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Er der betalt for meget i afgift, tilbagebetales det skyldige beløb senest 3 uger efter afgørelsen. Disse reaktionsmuligheder, som kommer til at fremgå af § 19 a, stk. 2, svarer til den gældende retstilstand efter § 19, dvs. de sager hvor registreringsmyndigheden manuelt har vurderet, at der kan være tvivl om afgiftens beregning. Det foreslås endvidere, at § 19, stk. 3-6, om opkrævning og indbetaling af afgift finder tilsvarende anvendelse på sager efter § 19 a. Det bemærkes, at § 19, stk. 3-6, er ændret ved lov nr. 513 af 7. juni 2006 om ændring af opkrævningsloven, selskabsskatteoven og forskellige andre love (Opkrævning via én skattekonto). Denne lov er dog endnu ikke trådt i kraft. Skatteministeren er bemyndiget til at fastsætte tidspunktet for lovens ikrafttræden. Det foreslås ligeledes, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte tidspunktet for ikrafttrædelse af reglerne i dette forslag. Ikrafttrædelsen af de to love vil blive koordineret, så det sikres, at det vil være reglerne i den ændrede tinglysningsafgiftslovs § 19, stk. 3-6, som § 19 a henviser til.

I de tilfælde, hvor der konkret har været tvivl om afgiftens beregning, vil anmelderen få besked om, at sagen er sendt til SKAT. Efterfølgende modtager anmelderen en afgørelse. Dette sker i medfør af reglerne i tinglysningsafgiftslovens § 19 og er i lighed med den gældende retstilstand.

Det er endnu ikke afklaret, hvordan SKATs afgiftsprøve vil ske for så vidt angår afgiftsbetalingen for digital skibs- og luftfartsregistrering.

Til nr. 25

Tinglysningsafgiftslovens § 20 omhandler forhøjelse af afgiftsbeløbet i situationer, hvor afgiften eller en del heraf ikke betales ved anmeldelsen. Da forfaldstidspunktet for afgiften ændres, skal § 20 ligeledes ændres fra »anmeldelsen« til »tinglysningen eller registreringen«. Ændringen har sammenhæng med forslaget til ændring af § 16. Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 22.